

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 95.984 van 30 mei 2001
in de zaak A. 104.956/X-10.361.**

In zake : 1. Jaak HUBRECHTS,
2. Marnix LODENS,
die woonplaats kiezen bij
advocaat G. MAESEELE,
kantoor houdende te 8550 ZWEVEGEM,
Kortrijkstraat 83

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat P. LEFRANC,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Koning Albertlaan 128.

tussenkommende partij :

de stad OUDENAARDE, vertegenwoordigd door
haar college van burgemeester en schepenen,
die woonplaats kiest bij
Advocaat J. GUNS,
kantoor houdende te 1790 AFFLIGEM,
Kasteelstraat 58.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Jaak HUBRECHTS
en Marnix LODENS op 22 mei 2001 hebben ingediend om de
schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende
noodzakelijkheid te vorderen van het besluit van
18 april 2001 van de gewestelijke stedenbouwkundige
ambtenaar waarbij aan het stadsbestuur van Oudenaarde de
stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor "het
regulariseren van een bestaande kantine met kleedruimtes
en het herinrichten van het plaatselijk voetbalveld;
plaatsen tijdelijke containers voor kleedruimtes en
kantine; plaatsen van verlichtingsmasten; aanleggen van
26 bijkomende parkeerplaatsen" op een terrein gelegen te

Oudenaarde, op percelen kadastraal bekend Sectie A, nrs. 98w en 98d;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 23 mei 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 30 mei 2001;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat E. PATTYN die, loco Advocaat G. MAESELE verschijnt voor verzoekers, van Advocaat P. LEFRANC, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat J. GUNS, die verschijnt van de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur Ch. BAMPS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de stad OUDENAARDE met een ter terechtzitting neergelegd verzoekschrift heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat er grond is om het verzoek in te willigen;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of

verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, dat verzoekers betogen wat volgt :

"Dat verzoekers kennis kregen van de stedenbouwkundige vergunning door middel van blauwe aanplakbiljetten, welke werden aangebracht op het terrein op 23/04/2001 (stuk 16).

Dat verzoekers op 23/04/2001 bij de Stad Oudenaarde kopie mochten ontvangen van kwestieuze vergunning.

Dat tot op heden nog geen werken zijn begonnen, maar dat kan worden verwacht dat de werken binnenkort worden aangevat gezien de vermelding in het krantenartikel.

Dat derhalve kan worden verwacht dat het herinrichten van het voetbalveld, het plaatsen van 5 containers en 4 verlichtingsmasten binnen de 45 dagen zal zijn opgetrokken na het starten van de werken.

Dat het verzoekschrift tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing derhalve wordt ingesteld bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

Dat indien de gewone schorsingsprocedure zou worden gevolgd, de schorsing geen nuttig effect meer zou hebben en dat verzoekers op het ogenblik van de uitspraak niet meer zouden getuigen van het vereiste actueel belang.

Dat de raadsman van verzoekende partijen bij schrijven van 3 mei verzocht tot kopienamen van het administratief dossier (stuk 21).

Dat de raadsman van verzoekers pas op 18 mei over het administratief dossier mocht beschikken (stukken 1 en 2) zodat pas op dat ogenblik met kennis van zaken het verzoek kon worden gelibelleerd.

Dat verzoekende partijen niet kan worden verweten nuttige tijd te hebben laten voorbijgaan zonder doelmatig op te treden.

Dat wanneer de vergunning niet binnen afzienbare tijd wordt geschorst, verzoekende partijen gedurende de gehele vernietigingsprocedure zullen worden geconfronteerd met een ernstig en moeilijk te herstellen nadeel.";

Overwegende dat, gelet op het zeer uitzonderlijk en zeer ongewoon karakter van de uiterst dringende procedure tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling waarin de wet voorziet, en op de ernstige stoornis die zij in het normaal verloop van de rechtspleging voor de Raad van State teweegbrengt, waarbij de rechten van verdediging van de verwerende partijen en eventueel tussenkomende partijen tot een strikt minimum zijn herleid, de uiterst dringende noodzakelijkheid op het eerste gezicht onbetwistbaar moet zijn; dat een verzoeker die meent een beroep te moeten doen op de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid alleszins moet aantonen bij het instellen van de vordering met de vereiste speed, diligentie en alertheid te zijn opgetreden;

Overwegende dat uit de eigen verklaringen van verzoekers blijkt dat zij op 23 april 2001 vaststelden dat de bestreden stedenbouwkundige vergunning was verleend, en op dezelfde dag nog van de stad Oudenaarde een copie van deze vergunning hebben ontvangen; dat verzoekers aldus op dat ogenblik onmiskenbaar kennis hadden van het bestaan en de inhoud van de bestreden stedenbouwkundige vergunning; dat de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid werd ingesteld op 22 mei 2001, dit is 4 weken later; dat het door verzoekers laten verstrijken van een dergelijk lange termijn vooraleer de vordering in te stellen op zich de negatie is van de uiterst dringende noodzakelijkheid van de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden akte waarop zij zich thans beroepen; dat het argument van verzoekers dat hun raadsman reeds op 3 mei 2001 per brief copie vroeg van "het administratief dossier" en dat deze "pas op 18 mei 2001 over het administratief dossier mocht beschikken" niet dienstig kan worden ingeroepen om alsnog de uiterst dringende noodzakelijkheid van de vordering te verantwoorden; dat immers krachtens artikel 2 van het koninklijk besluit

van 22 oktober 1971 tot uitvoering van artikel 63 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, "gedurende ten minste twee dagen per week, door de gemeentebesturen te bepalen, (...) derden belanghebbenden op het gemeentehuis inzage (kunnen) nemen van de inhoud van de afgegeven bouw- en verkavelingsvergunningen"; dat niet blijkt en verzoekers ook niet beweren dat hen dit inzagerecht werd ontzegd; dat, zo er van een dringende noodzakelijkheid sprake is, de oorzaak ervan bij verzoekers zelf is gelegen door na te laten van het hen wettelijk toegekende inzagerecht gebruik te maken en het antwoord op het schriftelijk verzoek van hun raadsman om copie te mogen nemen van het administratief dossier af te wachten; dat de uiterst dringende noodzakelijkheid van de vordering tot schorsing niet naar behoren is verantwoord;

Overwegende dat niet is voldaan aan de eerste door artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de stad OUDENAARDE in de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 3.

De kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op veertienduizend frank, komen ten laste van verzoekers, elk voor de helft.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertig mei tweeduizendeen, door :

de HH. J. BOVIN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
W. GEURTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

W. GEURTS.

J. BOVIN.